

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010232
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5814010232.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Márie Urbanovej, na neverejnom zasadnutí konanom 22. septembra 2015 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným G. K. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/113/2014 z 13.8.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/113/2014 z 13.8.2015.

Podľa § 437 ods. 4 Tr. por., § 415 ods. 1 Tr. por., § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zák. žiadosť odsúdeného G. K., nar. X.X.XXXX v L., trvale bytom U., E. č. XXX/X, o podmienéčné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/113/2014-91 zo 16.10.2014, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Námestovo uznesením, č.k. 6T/113/2014-121 z 13.8.2015 podľa § 437 ods. 4, § 415 ods. 1 Tr. por., § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zák. zamietla žiadosť odsúdeného G. K. o podmienéčné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom (správne má byť rozsudkom - pozn. nadriadeného súdu) Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/113/2014 zo 16.10.2014.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/113/2014-91 zo 16.10.2014 bol G. K. uznaný vinným pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený peňažný trest vo výmere 300,- Eur spolu s náhradným trestom 10 dní a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 24 mesiacov. S poukazom na skutočnosť, že odsúdený v predchádzajúcich desiatich rokoch už bol v priestupkovom konaní za jazdu pod vplyvom návykovej látky postihnutý zákazom činnosti viesť motorové vozidlá (rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ Čadca č. ORP-VP-215/ODI-E-07 z 21.6.2007, právoplatné 21.6.2007), vzťahuje sa na neho ustanovenie § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zák., ktoré upravuje zákaz podmienéčného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti v prípadoch opakovaného vedenia motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 13.8.2015 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku odsúdený G. K. sa nevyjadril a prítomný prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie (správne má byť sťažnosť - pozn. krajského súdu).

Dňa 14.8.2015 súdu prvého stupňa bolo doručené písomné podanie odsúdeného G. K., označené ako „Sťažnosť proti zamietnutiu žiadosti o skrátenie zákazu viesť motorové vozidlá“, v ktorom uviedol nasledovné sťažnostné argumenty:

„Ako som už uviedol vo svojej žiadosti, mám manželku po ťažkej operácii, často musí navštevovať lekárov v Dolnom Kubíne, okrem toho je ťažká astmatička, čo si tiež vyžaduje časté návštevy lekárov. Bývame v lokalite, kde sa bez auta žije ťažko. Sme dôchodcovia a taxíky nás stoja nemalé sumy. Som si vedomý svojho prečinu a veľmi ho ľutujem. Vodičské oprávnenie typu A B C T vlastním viac ako 50 rokov. Za celú dobu som nemal žiadny priestupok, preto prosím o možnosť skrátenia doby zadržania, veď v mojom veku je každý mesiac zadržania utrpením. Verím, že mojej žiadosti vyhoviete.“

Dňa 20.8.2015 bolo okresnému súdu doručené ďalšie písomné podanie odsúdeného G. K., označené ako „Sťažnosť proti rozhodnutiu Okresného súdu v Námestove“, v ktorom doslova uvádza:

„Vodičský preukaz vlastním už viac ako 50 rokov. Nikdy som nemal problém so zákonom. Žijem bezúhonným životom. Na zadržanie vodičského preukazu 21.6.2007 v Čadci som úplne zabudol. Boli sme na brigáde. Ťažko sme pracovali na stavbe. Pri návrate domov prišlo môjmu kolegovi nečakane nevoľno. Bol cukrovkár. Museli sme ho rýchlo dostať na ubytovňu, kde mal lieky. Doplatil som na to ja, lebo nikto nemal vodičský preukaz. Mohol som požiadať o vymazanie trestu, no žiaľ, neurobil som to. Svojho previnenia som si plne vedomý. Je mi to ľúto, no nič nemôžem vrátiť späť. Pre môj priestupok trpí najmä moja manželka, ktorá je po ťažkej operácii. Často musí ísť k lekárovi do Dolného Kubína. Čo je ešte najhoršie, má ťažkú astmu a z toho dôvodu veľmi často je odkázaná na rýchlu lekársku pomoc. Bývame v lokalite, kde je život bez auta veľmi ťažký. Sme dôchodcovia a často sa musíme zachraňovať taxíkom, čo je pre nás finančne náročné. Prosím Vás, zvážte moju situáciu a pomôžte dvom starým ľuďom. Moje previnenie ma mrzí, ľutujem to. Verím, že ma pochopíte a pomôžete mi.“

Príslušný prokurátor v písomnom vyjadrení k dôvodom sťažnosti odsúdeného G. K., ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 3.9.2015, uviedol, že predmetné uznesenie je vecne správne a zákonné, a preto podanú sťažnosť navrhuje ako nedôvodnú zamietnuť.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 437 ods. 4 Tr. por., § 417 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neopochybuje nadriadenému súdu žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a považuje za nadbytočné závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštanchom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, keď si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie sťažnostných námietok oprávnenej osoby.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o opravnom prostriedku a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúma v opravnom konaní.

Sťažnostné argumenty odsúdeného G. K. nie sú spôsobilé zvrátiť výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutého sťažnosťou, pretože ustanovenie § 69 ods. 4 písm. b) Tr. zák. bráni možnosti vyhovieť

žiadosti odsúdeného G. K. o podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vodiča, bez ohľadu na akéhokoľvek dôvody, ktoré odsúdený vo svojej žiadosti uvedie, a rovnako označené zákonné ustanovenie bráni krajskému súdu pozitívne vyhovieť jeho sťažnosti proti výroku napadnutého uznesenia, ktorý je v súlade so zákonom.

Krajský súd procesným postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. vlastným rozhodnutím napravil zrejmú nesprávnosť vo výroku napadnutého uznesenia, keď súd prvého stupňa uviedol nesprávne označenie základného rozhodnutia, ktorým bol odsúdenému uložený trest zákazu činnosti. Súd prvého stupňa v základnom konaní totiž rozhodol rozsudkom na podklade návrhu na schválenie dohody o vine a treste uzavretej medzi prokurátorom a odsúdeným, a nie trestným rozkazom, ako je nesprávne uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

Postup krajského súdu nie je v rozpore s § 195 ods. 1 Tr. por., pretože rozhodnutie krajského súdu nie je v neprospech odsúdeného, ktorý podal sťažnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.